USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v trestní věci obžalovaného [údaje o účastníkovi] státního zastupitelství v Praze proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. ledna 2026, č. j. 49 T 9/2022-11747, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu se z podnětu odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze napadený rozsudek **zrušuje** a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc **vrací** soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze byl obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 226 písm. a) tr. ř. zproštěn obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 30. 6. 2022, sp. zn. 1 KZV 37/2022, pro skutek, který měl spáchat tím,

od přesně nezjištěné doby, minimálně od měsíce listopadu 2018 do měsíce července 2019 na území Spolkové republiky Německo a na území České republiky za účelem získání majetkového prospěchu neoprávněně nakládal se sušinou rostlin konopí, obsahující více než 0,3 % psychoaktivní látky delta-9-tetrahydrocannabinol (dále jen THC), kterou si za účelem dalšího prodeje opatřoval dosud přesně nezjištěným způsobem, dále ji přechovával, nabízel jejím odběratelům prostřednictvím komunikace aplikace Threema a následně i prodával, kdy takto v uvedeném období

- dosud přesně nezjištěného dne na konci měsíce listopadu 2018 v ranních hodinách, přibližně v 07:00 až 07:30 hodin, na území Spolkové republiky Německo, v Drážďanech v bytě na adrese [příjmení] [příjmení] prodal [jméno] [jméno] [příjmení], samostatně trestně stíhanému ve Spolkové republice Německo, přibližně 3.500 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC za nezjištěnou částku,

- ve dvou případech v dosud přesně nezjištěných dnech v období měsíce listopadu a prosince 2018 v ranních hodinách na území Spolkové republiky Německo, v Drážďanech, ve vstupní chodbě domu na adrese [příjmení] [příjmení] 13 prodal [jméno] [jméno] [jméno], narozenému [datum], který již byl za dané jednání pravomocně odsouzen rozsudkem Zemského soudu Görlitz pod sp. zn. 9 KLs 440 Js 11910/19, právní moc dne 9. 10. 2020, minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 10. 12. 2018 na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno] minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 4,5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 2. 1. 2019 na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno] minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 4,5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 22. 1. 2019 na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno] minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 4,5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 22. 2. 2019, na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno], narozen 3. 12. 1984, minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 4,5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 1. 5. 2019, na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno], minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 4,5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 19. 6. 2019, na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno] minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 4,5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 1. 7. 2019, na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno], minimálně 1.000 gramů sušiny rostlin konopí s přesně nezjištěným obsahem psychoaktivní látky THC, za částku 4,5 euro za 1 gram sušiny,

- dne 16. 7. 2019 okolo 07:00 hodin, na území České republiky, v bytě ve druhém nadzemním podlaží na adrese [adresa], prodal již odsouzenému [jméno] [jméno] [jméno], celkově 4. 723,2 gramů sušiny rostlin konopí obsahujících 514,8 gramů účinné psychoaktivní látky THC, za částku 19.000 euro,

a tak si opatřil prospěch v doposud nezjištěném rozsahu a jednal tak přesto, že věděl, a na základě svých osobních poměrů a s ohledem na užitý konspirativní postup svého jednání musel vědět, o jakou látku se jedná, a že nakládání s ní bez příslušného povolení je nezákonné, kdy si byl vědom i toho, že nemá příslušné povolení k zacházení s návykovými látkami, tedy, že jedná v rozporu s ustanovením § 4 a následujícími zákona číslo 167/1998 Sb. z., o návykových látkách (dále jen„ zákona o návykových látkách“), přičemž konopí je uvedeno jako omamná látka v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb. z., sušená drť rostliny konopí obsahuje psychotropní látku THC, která je uvedena v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013, Sb. z., o seznamech návykových látek, které podle § 44c zákona o návykových látkách stanoví seznamy omamných a psychotropních látek, tedy neoprávněně měl vyvézt, prodat a pro jiného přechovávat ve velkém rozsahu omamnou a psychotropní látku, čímž měl spáchal zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze. V něm uvedla, že v projednávané věci jde již o druhé zprošťující rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci obžalovaného [jméno] [příjmení] stíhaného pro závažnou drogovou trestnou činnost. Podle obžaloby měl obžalovaný v období od listopadu 2018 do 16. července 2019 celkem v jedenácti případech prodávat konopí ve velkém rozsahu na území České republiky a Německa, a to zejména [jméno] [příjmení] (dříve [jméno]) a E. M. Heimboldovi. Zpočátku měl obžalovaný drogy vyvážet do Německa, později měl [příjmení] jezdit

do [obec], kde si měl konopí přebírat v bytě obžalovaného na adrese v Praze 3. [příjmení] orgány tuto trestnou činnost monitorovaly a při poslední cestě [příjmení] dne 16. 7. 2019 zajistily přibližně 4,7 kg sušiny konopí, která byla podrobena znaleckému zkoumání. [příjmení] byl v Německu pravomocně odsouzen a označil obžalovaného jako svého dodavatele, vystupujícího pod jménem„ [jméno]“. Při rekognici označil obžalovaného [příjmení]. Na základě žádosti německé strany bylo trestní řízení převzato českými orgány.

3. Státní zástupkyně se závěry soudu zásadně nesouhlasí a podala odvolání v neprospěch obžalovaného. Poukázala přitom na nesprávné hodnocení svědectví. Výpovědi Zensových jsou podle ní konzistentní a logické, případné nepřesnosti lze vysvětlit časovým odstupem, přičemž soud bez dostatečného zdůvodnění označil tato svědectví za nevěrohodná. Poukázala rovněž na nedostatečné zohlednění důkazů, neboť existují i další usvědčující důkazy, a to data z mobilních telefonů, sledování osob v Německu, zajištěná marihuana, rekognice a DNA obžalovaného na obalech drogy. Tyto důkazy podle ní potvrzují minimálně 8 prodejů o celkovém množství nejméně 11,7 kg konopí. Obhajobu obžalovaného [příjmení], kterou převzal soud I. stupně, považuje za zcela nelogickou. V této souvislosti poukazuje zejména na přítomnost DNA stop obžalovaného na obalech drog, na nelogický scénář, že by obžalovaný drogy pouze kupoval, na způsob převozu drog (využití žen k překročení hranic), který odpovídá nákupu v Praze. Nesprávné jsou rovněž závěry o domovních prohlídkách, kdy soud chybně hodnotil množství drog u [příjmení] a nevzal v úvahu, že velké množství bylo zajištěno při převozu z [obec]. Pokud pak jde o ekonomickou stránku věci, tak příjmy obžalovaného v inkriminované době neodpovídaly jeho deklarovaným příjmům, finanční transakce s Ing. [příjmení] jsou podle ní nevěrohodně vysvětlené a existuje podezření na příjmy z trestné činnosti. Nalézací soud se dopustil i procesního pochybení, když neupozornil obžalovaného na změnu právní kvalifikace po novele zákona, neprovedl všechny navržené důkazy (např. výslech svědkyně [příjmení]) a nevypořádal se s alternativní právní kvalifikací (např. držení pro vlastní potřebu).

4. Vzhledem k výše uvedenému tak státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze navrhla, aby Vrchní soud v Praze zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu odvoláním napadený rozsudek a věc vrátil podle § 259 odst. 1 tr. řádu nalézacímu soudu k novému projednání a zavázal soud prvního stupně k tomu, aby obžalovaného uznal vinným žalovaným jednáním.

5. K odvolání státní zástupkyně se vyjádřil obžalovaný [příjmení]. V úvodu svého vyjádření obšírně argumentoval proti předchozímu rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 3. 4. 2025, sp. zn. 15 To 21/2025, a v podstatě stejnou argumentaci pak použil i v námitce podjatosti senátu Vrchního soudu v Praze. Nutno zdůraznit, že usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 5. 3. 2026 bylo pravomocně rozhodnuto, že dle § 30 odst. 1 tr. ř. není senát 15 To Vrchního soudu v Praze ve složení zde uvedeném vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení vedenému proti obžalovanému [jméno] [příjmení] a lze tak plně na toto usnesení odkázat. Pokud pak jde o vyjádření k odvolání státní zástupkyně, bude na tyto reagováno níže.

6. Dále uvedl, že státní zástupkyně napadla zprošťující rozsudek a navrhla jeho zrušení. V zásadě však opakuje již dříve uplatněné námitky. Namítá především, že soud nedostatečně odůvodnil nevěrohodnost svědků [příjmení], kteří podle ní vypovídali konzistentně. Tvrdí, že i při omezeném hodnocení důkazů bylo prokázáno minimálně osm předávek drog v objemu 11,7 kg. Zpochybňuje rovněž hodnocení DNA důkazu, dále argumentuje logikou převozu drogy, podle níž měl [příjmení] v ČR drogu nakupovat, nikoliv prodávat. Namítá také, že soud nepodloženě hovořil o sledování obžalovaného a nedostatečně se vypořádal s jeho majetkovými poměry. Navrhuje doplnění dokazování výslechy svědků. Obžalovaný naopak považuje rozsudek za správný. Zdůrazňuje, že vina musí být prokázána bez důvodných pochybností a že v daném případě stojí obžaloba pouze na výpovědích osob motivovaných ke spolupráci snížením trestu. Poukazuje na konkrétní rozpory ve výpovědích [jméno] [příjmení] i jeho manželky. Zdůrazňuje jejich motivaci ke křivé výpovědi, neboť za spolupráci získali výrazně mírnější tresty. Důkaz

DNA je podle obhajoby nejednoznačný, protože je slučitelný jak s verzí obžaloby, tak s verzí obhajoby. Navíc nebylo prokázáno, co obaly skutečně obsahovaly. Důkaz proto nemůže prokazovat vinu. Argumentace státní zástupkyně prokazuje pouze směr převozu drogy, nikoli identitu dodavatele. Skutečnost, že [příjmení] drogu pěstoval, navíc naznačuje možnost jiných zdrojů. Obhajoba uvádí, že absence důkazů o sledování svědčí spíše ve prospěch obžalovaného. Pokud by byl sledován, nebyla zajištěna žádná usvědčující zjištění. Obžalovaný zdůraznil, že legální původ jeho příjmů byl doložen a potvrzen svědecky i listinně. Policie nepředložila žádný důkaz o nelegálních příjmech. K výpovědi svědka [příjmení] uvedl, že rozpor v jeho výpovědi je podle obhajoby nepodstatný a svědčí spíše ve prospěch obžalovaného. Soud správně přijal vysvětlení, že mohl být nesprávně označen. Obžalovaný zdůrazňuje zásadu volného hodnocení důkazů a omezený přezkum odvolacího soudu. Soud prvního stupně své závěry řádně odůvodnil. Upozornil dále na dlouhodobost řízení a opakované rušení zprošťujících rozsudků. Kritizuje postup orgánů činných v trestním řízení, které zahájily stíhání bez dostatečných důkazů. Řízení trpí důkazní nouzí a bylo vedeno na základě výpovědí motivovaných svědků. Zdůrazňuje porušení zásad presumpce neviny a povinnosti hodnotit důkazy i ve prospěch obžalovaného. Setrvává na své obhajobě a považuje rozsudek soudu prvního stupně za správný, zákonný a dostatečně odůvodněný. Odvolání státní zástupkyně nepřináší nové skutečnosti ani důkazy a pouze opakuje již vyvrácené námitky. Navrhuje proto, aby Vrchní soud v Praze odvolání zamítl jako nedůvodné a napadený rozsudek potvrdil.

7. Vrchní soud přezkoumal napadený rozsudek na základě včas podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu, včetně správnosti řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že rozsudek je zatížen vadami, pro něž jej nelze ponechat v platnosti.

8. Vrchní soud rozhoduje v této věci opakovaně. Již dříve zrušil v pořadí první, a to odsuzující rozsudek městského soudu, a to pro vady v dokazování a nedostatečné odůvodnění peněžitého trestu. Soudu prvního stupně uložil doplnit dokazování, zejména znovu vyslechnout klíčové svědky a objasnit stav trestního řízení vedeného v Německu vůči svědku [příjmení].

9. Městský soud po vrácení věci dokazování doplnil, provedl nové výslechy i listinné důkazy a následně obžalovaného zprostil podle § 226 písm. a) tr. řádu Odvolací soud následně v reakci na odvolání státního zastupitelství sice neshledal zásadní procesní vady v postupu soudu prvního stupně po vrácení věci. Konstatoval však, že skutkové závěry městského soudu nejsou dostatečně podloženy provedenými důkazy a rozhodnutí trpí závažnými nedostatky v hodnocení důkazů. Zprošťující závěr městského soudu vycházel především ze zpochybnění věrohodnosti svědků [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], a to z důvodu dílčích rozporů v jejich výpovědích a absence přímých důkazů jejich tvrzení. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že jediným důkazem spojujícím obžalovaného s drogou je stopa DNA na obalu, kterou však považoval za vysvětlitelnou verzí obhajoby. Dále přihlédl k výpovědi svědka [příjmení] a k tomu, že sledování obžalovaného nepřineslo důkazy o jeho drogové činnosti. Odvolací soud však považoval tyto závěry za nepřesvědčivé. Zdůraznil, že není vázán skutkovými závěry nalézacího soudu a je oprávněn přezkoumat i způsob hodnocení důkazů. V případě nelogických či nedostatečně odůvodněných závěrů musí rozsudek zrušit. Vrchní soud připomněl zásadu volného hodnocení důkazů (§ 2 odst. 6 tr. řádu), která však nesmí být projevem libovůle. Soud je povinen důkazy hodnotit jednotlivě i v souhrnu, logicky a transparentně, a vypořádat se i s rozpory mezi nimi. To je zvláště důležité v situacích„ tvrzení proti tvrzení“. V posuzovaném případě městský soud tyto požadavky nesplnil. Například vycházel z tvrzení o sledování obžalovaného, aniž by existoval jakýkoli důkaz o použití operativních prostředků. Takový závěr je proto spekulativní. Nedostatky se objevily i při hodnocení výpovědi svědka [příjmení], který uvedl, že obžalovaného nezná. Soud prvního stupně ji použil ve prospěch obžalovaného, aniž se vypořádal s jejím rozporem s výpovědí samotného obžalovaného, který svědka naopak znal. Způsob hodnocení svědeckých výpovědí [příjmení] a [příjmení] byl rovněž nedostatečný. Městský soud sice poukázal na rozpory

v jejich výpovědích, nezohlednil však časový odstup výslechů ani jejich konfrontaci s dalšími důkazy. Zároveň nevyužil procesní možnosti k odstranění rozporů.

10. Odvolací soud dále zdůraznil, že svědci [příjmení] a [příjmení] byli pravomocně odsouzeni v Německu za trestnou činnost související s projednávaným skutkem. Městský soud však nevysvětlil, proč by tito svědci měli po pravomocném odsouzení vypovídat nepravdivě. Jeho úvahy o jejich motivaci proto neobstojí. Významným nedostatkem bylo i hodnocení množství zajištěné marihuany a jejího původu. Produkce svědka [příjmení] z vlastního pěstování neodpovídala množství zadržené drogy (v řádu kilogramů). Soud prvního stupně však tento rozpor neobjasnil. Zcela zásadní význam pak má důkaz DNA obžalovaného na obalech drogy. Stopy byly nalezeny na zatavených sáčcích obsahujících větší množství drogy, což není snadno slučitelné s verzí, že šlo o nákup pro osobní potřebu. Soud prvního stupně ani tento aspekt nevysvětlil uspokojivě.

11. Další významné okolnosti, s nimiž se městský soud nevypořádal, zahrnují identifikaci místa nákupu drogy odpovídající bydlišti obžalovaného, poznání obžalovaného při rekognici a popis vozidla odpovídajícího vozidlům, která obžalovaný užíval. Celkově vrchní soud uzavřel, že verze obžalovaného zůstává osamocená a není podpořena důkazy, zatímco výpovědi svědků nejsou hodnoceny v kontextu ostatních důkazů. Nedostatky se týkají i hodnocení majetkových poměrů obžalovaného. Z provedených důkazů vyplývají významné finanční transakce, které neodpovídají jeho deklarovaným příjmům. Tato otázka nebyla dostatečně objasněna a bude nutné provést další dokazování, včetně výslechu všech osob osob, které mohou podat adekvátní informace. Za této situace považoval odvolací soud zprošťující rozsudek za předčasný a nepřesvědčivý. Proto jej zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání.

12. Vrchní soud v Praze z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí i po doplněném dokazování nalézacím soudem nemůže obstát. Odvolací soud rozhoduje v projednávané věci opakovaně. Usnesením ze dne 9. 6. 2023 zrušil předchozí odsuzující rozsudek soudu prvního stupně pro vady v dokazování a nedostatečné odůvodnění trestu a uložil soudu prvního stupně dokazování doplnit. Městský soud následně provedl doplnění dokazování, zejména výslechy svědků [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení] a [anonymizováno], a napadeným rozsudkem obžalovaného podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil obžaloby. Odvolací soud sice neshledal v postupu soudu prvního stupně po vrácení věci takové procesní vady, které by samy o sobě odůvodňovaly zrušení rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Zásadní nedostatky však opětovně shledal v oblasti skutkových závěrů, které mají být vyvozeny z provedených důkazů, a dále i v odůvodnění svých skutkových závěrů a v neposlední řadě i v tom, že nalézací soud nesplnil pokyn odvolacího soudu k doplnění dokazování. Vycházel dále ze skutečností, které nemají oporu v provedeném dokazování.

13. Soud prvního stupně opětovně založil svůj zprošťující výrok především na závěru o nevěrohodnosti svědků [příjmení] a [příjmení], když poukázal na dílčí rozpory v jejich výpovědích a na absenci přímých důkazů, které by jejich tvrzení potvrzovaly. Dále dospěl k závěru, že důkaz DNA obžalovaného na obalu zajištěné marihuany nevylučuje obhajobu, podle níž obžalovaný drogu pouze nakupoval. Tento závěr podpořil i výpovědí svědka [příjmení] a tvrzením o neúspěšném sledování obžalovaného. Takový postup však nelze považovat za souladný se zásadou volného hodnocení důkazů podle § 2 odst. 6 tr. řádu Odvolací soud připomíná, že tato zásada nepřipouští libovůli, nýbrž vyžaduje, aby soud důkazy hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, a aby své závěry logicky a přesvědčivě odůvodnil.

14. Městský soud v tomto směru pochybil. Zejména opětovně učinil skutkový závěr o sledování obžalovaného v inkriminované době, aniž by byl proveden jediný důkaz o použití operativně pátracích prostředků. Takový závěr je nepodložený a spekulativní. Podobně neobstojí ani

hodnocení výpovědi svědka [příjmení]. Soud prvního stupně ji považoval za podporu obhajoby, aniž zohlednil, že je v rozporu s výpovědí samotného obžalovaného, který naopak uvedl, že svědka osobně zná. S těmito rozpory se soud nijak nevypořádal. Pokud jde o svědky [příjmení] a [příjmení], odvolací soud připouští existenci dílčích nepodstatných rozporů v jejich výpovědích, avšak zdůrazňuje nutnost jejich hodnocení v kontextu časového odstupu a ostatních provedených důkazů. Soud prvního stupně navíc nevyužil procesní nástroje k odstranění rozporů, zejména postup dle § 211 odst. 3 tr. řádu, jak bylo v minulém zrušovacím usnesení odvolacího soudu vytýkáno. Zcela opomenuta zůstala skutečnost, že oba svědci byli pravomocně odsouzeni soudem v SRN za trestnou činnost související s projednávanou věcí. Soud prvního stupně nevysvětlil, z jakého důvodu by po pravomocném odsouzení měli vypovídat nepravdivě, když jejich trestní stíhání již bylo v době podání jejich svědeckých výpovědí pravomocně skončeno. Setrvání jejich tvrzení na tom, co uváděli od samého počátku z důvodu údajného se vystavení nebezpečí trestního stíhání pro křivé obvinění, se jeví jako spekulativní a ničím nepodložené. Jeho úvahy o jejich motivaci jsou proto nepřesvědčivé. Naopak je třeba konfrontovat údaje, které ve vztahu k jednání obžalovaného [příjmení] jsou v souladu s jejich výpověďmi. Zásadní nedostatky zde vykazuje hodnocení důkazu DNA. Stopy obžalovaného byly zjištěny na zatavených obalech obsahujících větší množství marihuany. Soud prvního stupně přesto nevyloučil verzi, že mohly vzniknout při nákupu drogy pro osobní potřebu obžalovaného, aniž se přesvědčivě vypořádal s okolnostmi balení a množstvím drogy. Tento závěr je v rozporu s provedenými důkazy. Městský soud se zde nevypořádal s rozporem mezi množstvím marihuany získané svědkem [příjmení] vlastním pěstováním a množstvím zajištěné drogy při jeho zadržení, které zjevně přesahovalo jeho produkční možnosti. Tento rozpor přitom mohl mít zásadní význam pro posouzení původu zajištěné látky. Nalézací soud v této souvislosti vychází z ničím nepodloženého tvrzení, že při domovní prohlídce u [jméno], nyní [příjmení], bylo objeveno významné množství omamných a psychotropních látek v jednotkách kilogramů. Z listinných důkazů poskytnutých k trestné činnosti [jméno] ([příjmení]) a jeho manželky naopak vyplynulo, že v bytě užívanému [příjmení] byl objeven jeden pěstební stan s osmnácti rostlinami, marihuana získaná z rostlin měla hmotnost 826,7 gramů (viz č. l. 481 – 2 spisu, kde jsou citovány pasáže z rozsudku Zemského soudu Görlitz, sp. zn. Kls 440 Js 11910/19). I když je třeba připustit, že mělo jít již o druhou sklizeň v tomto množství, nelze dospět k závěru, že by [příjmení] vyprodukoval takové množství marihuany, které v jeho vozidle bylo zajištěno dne 16. 7. 2019 při policejní akci. Obžalovaný [příjmení] prostřednictvím obhajoby u veřejného zasedání před Vrchním soudem v Praze, když sám odmítl vypovídat, rozvíjel teorii o možném nákupu konopí [příjmení] od třetí osoby v ČR a následně její prodej obžalovanému, čímž by mělo být vysvětleno zanechání jeho DNA stop na balíčcích s marihuanou. Soud I. stupně by se měl zabývat tím, z jakého důvodu byly tyto stopy zajištěny na několika balíčcích, navíc v balíčcích vakuově zabalených, a rovněž i nad tím, z jakého důvodu by obžalovaný otvíral více těchto balíčků pro vlastní potřebu a poté je svědkovi vrátil.

15. Pokud nalézací soud hovoří v souvislosti s výpovědí [příjmení] o podstatných rozporech v jeho výpovědích, jde o popis osoby, která konopí prodávala, a dále cenu, za kterou byl prodáván jeden gram. Pokud jde o cenu, ze svědecké výpovědi [příjmení] lze dovodit, že cena se pohybovala mezi 4 – 6 Eury, což vysvětlil tím, že cena kolísala. Další rozpor má být v popisu obžalovaného [příjmení] ohledně toho, zda nosil brýle, avšak nutno zdůraznit, že na podkladě Evropského vyšetřovacího příkazu ze dne 20. 11. 2020 svědek poznal obžalovaného z celkem 16 osob na 90 %, nebyl si jist pouze brýlemi, avšak v rámci hlavního líčení dne 14. 12. 2022 uvedl, že muž, od něhož marihuanu kupoval, brýle nosil. Svědek popsal též vozidlo, v němž měl tento muž jezdit a uvedl i adresu (s drobnou chybou v č. popisném), kde drogu nakupoval, a to v ulici [ulice], poblíž televizní věže, když v přízemí domu se nacházela řecká restaurace. Další podstatný rozpor ve výpovědi svědka [příjmení] spatřuje nalézací soud v tom, že nákup většího množství konopí dne 16. 7. 2019 byl odvislý od toho, že delší dobu předtím žádné nákupy neproběhly, avšak předchozí nákup byl realizován 1. 7. 2019. Nutno připustit, že množství zajištěné při

policejní akci dne 16. 7. 2019 převyšuje množství nakoupené a tvrzené [příjmení] při předchozích případech, kdy mělo dojít k nákupu minimálně 1 kg. Jde však pouze o minimální množství, které svědek [příjmení] ve své výpovědi uváděl, vyloučit tak nelze i větší množství s cílem snížení rozsahu trestné činnosti tímto svědkem.

16. Jestliže nalézací soud v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že svědkyně [příjmení] [příjmení] neposkytla žádné vlastní poznatky a její výpověď je pouze zprostředkovaná, nelze nevidět a soud I. stupně to zcela opomíjí, že nejen svědek [příjmení], ale i jeho manželka byli dne 16.7. 2019 na území SRN zadrženi, když ve vozidle svědkyně byla zajištěna marihuana v celkovém množství 4 a ¾ kg, svědkyně uvedla, že v jednom případě byla v bytě, kde se jednalo o obchodu omamných látek a v jednom případě čekala dole ve vozidle, když rovněž popsala, kde se byt nacházel. Uvedla rovněž, že za danou trestnou činnost byla v SRN odsouzena. Sám obžalovaný [příjmení] připustil, že znal svědky [příjmení]. [příjmení] i Z. [příjmení], znal i svědka [příjmení], a to i přes tvrzení posledně jmenovaného, že obžalovaného nezná. V odst. 22 odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud cituje skutečnosti plynoucí z provedené telekomunikace. Tyto skutečnosti pak jsou v zásadním rozporu s názorem nalézacího soudu, že svědkyně [příjmení] neměla žádné vlastní poznatky a vypovídala pouze o skutečnostech, které se měla dozvědět od [příjmení], a její výpověď tak byla pouze zprostředkovaná. Zde si nalézací soud sám odporuje v tom, že zajištěná telefonní komunikace svědčí o informovanosti obou žen ([příjmení] i její matky). Za této situace nelze přisvědčit závěru soudu prvního stupně, že by verze obžalovaného byla podpořena provedenými důkazy. Naopak jde o verzi osamocenou, která stojí proti výpovědím svědků a dalším důkazům (viz shora).

17. Nedostatečně byla posouzena i majetková situace obžalovaného. Ze spisu vyplývají významné finanční operace neodpovídající deklarovaným příjmům, jejichž původ nebyl objasněn. K této otázce bude nutné provést další dokazování, zejména výslech Ing. [jméno] [příjmení], když provedení tohoto důkazu bylo soudu I. stupně uloženo již v usnesení Vrchního soudu v Praze 3. 4. 2025, č. j. 15 To 21/2025. Nalézací soud tento důkaz neprovedl, vyslechl pouze Ing. [jméno] [příjmení] a svědkyni [příjmení] [příjmení] sice předvolal k hlavnímu líčení, ta se však omluvila s tím, že je jí 68 roků a není schopna se dostavit v ranních hodinách do [obec]. Pokud nalézací soud dospěl k závěru, že by svědkyně [příjmení] neposkytla žádné relevantní informace, je zde naopak nutné poukázat na výpověď svědka [příjmení] [příjmení], který uvedl, že účetnictví vedla jeho matka, tedy Ing. [obec]. V podrobnostech tak je třeba plně odkázat na odst. 18. shora uvedeného usnesení zdejšího soudu. Nelze přitom vyloučit, že svědkyně skutečně neposkytne informace, které by osvětlily majetkové přesuny obžalovaného a svědka [příjmení], nicméně jak sám soud I. stupně uvedl, je třeba při takto závažné trestné činnosti trvat na vyčerpávajícím dokazování, minimálně z hlediska posouzení věrohodnosti obžalovaného. Výslech Ing. [obec] lze provést kupř. formou videokonference před soudem v místě bydliště svědkyně či stanovení doby konání hlavního líčení tak, aby svědkyně měla možnost se k tomuto dostavit.

18. Pokud pak jde o argumentaci soudu I. stupně ohledně toho, že verze obžalovaného je podpořena výsledkem domovní prohlídky v bytě obžalovaného [příjmení], kde bylo nalezeno pouze pět sáčků s nepatrným množstvím konopí a nízkým či nulovým obsahem účinné látky, zatímco u [příjmení] byla zajištěna plantáž se stanem s 18 rostlinami, k množství svědkem pěstovaných rostlin ve vztahu k množství zajištěnému při policejní akci v SRN dne 16.7.2019, se vrchní soud vyjádřil již shora. Připustit je nutné to, že u obžalovaného nebylo zajištěno množství konopí, které by svědčilo pro jeho produkci v množství uvedeném v obžalobě. Na druhé straně je však třeba poukázat na tu skutečnost, že domovní prohlídka byla konána s odstupem více jak tří roků na adrese [adresa], tedy v místě pozdějšího bydliště obžalovaného. Z přiloženého spisu SRN navíc vyplývají skutečnosti, že obžalovaný měl mít několik pěstíren, přičemž je logické, že se nenacházely v místě jeho bydliště, kde v inkriminovanou dobu přebýval.

19. Odvolací soud proto uzavírá, že skutkové závěry soudu prvního stupně nejsou podloženy provedenými důkazy a rozhodnutí je i po opětovném projednání městským soudem předčasné a

nepřesvědčivé. V důsledku toho napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušil a věc podle § 259 odst. 1 tr. řádu vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

20. V dalším řízení je soud prvního stupně povinen důkazy znovu zhodnotit, a to jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech, vypořádat se se všemi zjištěnými rozpory a své závěry řádně a přesvědčivě odůvodnit. Je nutné splnit pokyn odvolacího soud k provedení výslechu Ing. [obec] k jednotlivých majetkovým transakcím tak, jak byly specifikovány v odst. 18. usnesení zdejšího soudu sp. zn. 15 To 21/2025 ze dne 3. 4. 2025. Městský soud ve svých zprošťujících rozhodnutích opakovaně argumentuje tím, že bylo prováděno sledování obžalovaného [příjmení] policejními orgány v ČR. O takovémto sledování však ve spise není žádný důkaz, bude proto nezbytné, aby toto své tvrzení nalézací soud verifikoval.

21. Na tomto místě si odvolací soud dovolí zrekapitulovat to, co již bylo uvedeno v předchozím rozhodnutí. Je nutno uvést, že současná právní úprava trestního řízení sice při vytváření skutkového podkladu pro rozhodnutí ve věci vychází z dominantní role soudu prvního stupně, před nímž jsou v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti prováděny důkazy, ovšem odvolací soud není povinen bez dalšího skutkové závěry soudu prvního stupně akceptovat. Jeho úloha v trestním řízení se neomezuje na pouhé přezkoumávání právního posouzení skutkových zjištění soudu prvního stupně, ale je oprávněn a povinen přezkoumat i způsob, jakým byly provedené důkazy hodnoceny, a zda vývody soudu prvního stupně jsou logické a přesvědčivé. V případě jako je tento, kdy jsou přijaté skutkové závěry a na nich založené právní posouzení v nesouladu s výslednou důkazní situací a nemají v ní oporu, závěry nejsou logické neodpovídají komplexnímu hodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, je odvolací soud povinen rozsudek soudu prvního stupně zrušit. Při vrácení věci soudu prvního stupně je oprávněn poukázat na okolnosti významné pro správné rozhodnutí a upozornit soud prvního stupně na to, čím se má znovu zabývat, a které skutečnosti vzít v potaz. Nesmí mu ale dávat závazné pokyny k tomu, jakým způsobem provedené důkazy má hodnotit (shodně rozhodnutí publikovaná pod č. 56/1965, č. 36/1968 a č. 57/1984 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek NS nebo nález Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. I. ÚS 2726/2014).

22. Vrchní soud musí zdůraznit, že k hlavním zásadám trestního řízení patří zásada volného hodnocení důkazů (§ 2 odst. 6 trestního řádu), dle níž orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Tato zásada však není a nesmí být projevem libovůle, resp. svévole orgánů činných v trestním řízení. Je nezbytné ji strukturovat do konkrétních komponentů a kritérií. Jedním z nich, patřícím ke klíčovým, je transparentnost rozhodování, čili nutnost důkazní postup vyčerpávajícím způsobem popsat a logicky i věcně přesvědčivým způsobem odůvodnit. Povinností orgánů činných v trestním řízení je při dodržení zásady vyhledávací zjistit skutkový stav bez jakýchkoliv pochybností a provedené důkazy následně řádně zhodnotit (§ 2 odst. 5, 6 tr. řádu), a v souladu s ust. 125 odst. 1 tr. řádu v odůvodnění rozhodnutí mj. vyložit, o které důkazy svá skutková zjištění opírá a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil zejména za situace, pokud si tyto důkazy odporují. Tento požadavek se pak odráží v povinnosti nalézacího soudu činit skutková zjištění na základě provedených důkazů a tyto důkazy posléze hodnotit jednak jednotlivě a jednak ve vzájemných souvislostech. Zásada volného hodnocení důkazů ovšem neznamená absolutní libovůli nalézacího soudu činit skutková zjištění jen na základě některých důkazů, a naopak jiné provedené důkazy zcela opomíjet a tyto ani nehodnotit. Uvedené požadavky zákonodárce vtělil do soustavy nároků kladených na odůvodnění rozsudku, resp. usnesení (§ 125 a § 134 odst. 2 tr. řádu). Ustanovení § 125 a § 134 odst. 2 tr. řádu nároky na odůvodnění zvýrazňují zejména pro případy, kdy si provedené důkazy vzájemně odporují. Zejména v situaci "tvrzení proti tvrzení" je potřebné na soud klást zvýšené požadavky, a to v souvislosti s vyvozením závěrů o tom, které skutečnosti soud vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Výpověď obviněného, resp. svědka, se skládá z řetězce tvrzení, jež mohou obsáhnout skutkový

děj od přípravy přes provedení a dokonání trestného činu až po okolnosti následující po jeho spáchání. Součástí induktivní metody postupu orgánů činných v trestním řízení je ověřením věrohodnosti a nezaujatosti vypovídající osoby a ověřením té části tvrzení, které lze testovat dalším dokazováním, myšlenkově dospět k důvodnosti přesvědčení i o pravdivosti zbývajících částí, resp. celé výpovědi (srov. III. ÚS 532/01).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustná stížnost.

Praha 12. června 2026

JUDr. Bohumil Kalát
předseda senátu